

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 27.455 van 15 mei 2009
in de zaak X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit op 9 februari 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 20 november 2009 houdende weigering van de afgifte van een visum - gezinshereniging, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 januari 2009.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 augustus 2007 is verzoeker gehuwd met E.B.O. van Congolese nationaliteit. Zijn echtgenote is in het bezit van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister. Op 18 februari 2008 dient verzoeker een aanvraag tot visum - gezinshereniging in bij de Belgische ambassade te Kinshasa.

1.2. Op 17 maart 2008 wordt verzoeker op de Belgische ambassade geïnterviewd. Op 7 juli 2008 wordt beslist tot uitstel van de beslissing voor administratief onderzoek. Op 7 juli 2008 wordt de procureur des konings te Brussel verzocht een onderzoek te openen in verband met een mogelijk schijnhuwelijk.

1.3. Op 7 november 2008 geeft de procureur des konings een negatief advies omtrent het huwelijk.

1.4. Op 20 november 2008 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van de afgifte van het visum - gezinshereniging. Dit is de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

“(…) Op datum van 18/04/2008 werd er op basis van artikel 10, §1, al., 4° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een visumaanvraag ingediend door de heer D.K.T., geboren te Kinshasa, van Congolese nationaliteit;

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 10/08/2007 werd afgesloten met mevrouw E.B.O., geboren te Kinshasa, van Congolese nationaliteit;

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens het toepasselijk recht en in het bijzonder rekening houdende met de artikels 18 en 21;

Overwegende dat artikel 21 de openbare orde – exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat onverenigbaar is met de openbare orde;

Overwegende dat artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Overwegende dat een dergelijk huwelijk onverenigbaar is met de beginselen van openbare orde;

Overwegende dat volgende feiten duidelijk aantonen dat artikel 146bis van het B.W. van toepassing is:

-de vrouw verklaart dat het huwelijk tot stand kwam via bemiddeling van haar zus: mevrouw had immers haar zus verzocht om uit te kijken naar een welstellend persoon;

-op 26/07/2007, zonder de man ooit gezien te hebben, reist mevrouw naar Congo met de bedoeling om in het huwelijk te treden; in het interview op de ambassade verklaart de man echter zijn echtgenote voor het eerst gezien te hebben op 08/07/2007;

-de datum van het huwelijk werd voor de afreis van mevrouw reeds vastgelegd;

-mevrouw verklaart dat haar echtgenoot in de bouw werkt maar dat ze verder niet veel weet over zijn verleden; ook de man heeft zeer weinig kennis over zijn echtgenote ondanks de samenwoning van 5 weken (volgens de man);

-mevrouw weet niet hoeveel haar echtgenoot verdient hoewel ze eerder verklaarde op zoek te zijn geweest naar een welstellende man;

-mevrouw maakte kennis met de moeder en zus van haar man op de dag van het huwelijk;

-voor het aangaan van het huwelijk heeft mevrouw 700 dollar gekregen van de man en zijn familie; de aanvrager maakt enkel melding van een lijst met vereisten voor de bruidschat die hij de dag nadien heeft ingelost bij haar familie;

-sinds het huwelijk zagen de echtgenoten elkaar niet meer terug.

Verder meldt de ambassade dat de getuige van de man op het huwelijk een zekere K.E.F. was. Betrokkene geeft aan dat hij deze man heeft gekozen om “iemand serieus te hebben”. Hij kan echter de band met deze man niet geven; de ambassade vermoedt dan ook dat de getuige mogelijk betaald werd. Verder dient opgemerkt te worden dat deze getuige reeds verscheidene malen een visum heeft ontvangen voor België.

Op basis van het gevoerde politieonderzoek besluit het Parket van de Procureur des Konings te Brussel (ref.0000) dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap maar dat het een schijnhuwelijk betreft dat enkel werd aangegaan om de man een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen. Op 07/11/2008 geeft zij dan ook een negatief advies.

Derhalve weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen E.B.O. en D.K.T. afgesloten huwelijk te erkennen in België en opent het niet het recht op gezinshereniging;

Overwegende daarnaast dat het dossier niet het vereiste document van ziektekostenverzekering bevat noch een medisch attest en uittreksel uit het strafregister. Derhalve is in het licht van bovenstaande elementen niet voldaan aan de voorwaarden wat betreft de gezinshereniging art. 10 van bovenstaande wet;

Bijgevolg wordt het visum geweigerd.

(…)

Wettelijke referenties: Art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15/12/1980.”

2. Rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn voorsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In het eerste en enige middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de Wet Motivering Bestuurshandelingen), omdat het relaas verkeerd begrepen werd door DVZ, dat beide echtelieden elkaar voor het eerst zagen op 8 juli 2007 tijdens een bezoek van mevrouw aan Congo, dat het liefde op het eerste gezicht was, dat daarom een huwelijk werd vastgelegd voor de afreisdatum van mevrouw, dat zij 5 weken samenwoonden, dat zij daarom nog niet veel van elkaar weten, dat mevrouw begrijpelijkerwijze niet wist wat hij exact verdient, dat mevrouw pas kennis heeft kunnen maken met de moeder en de zus van verzoeker hoeft niet te betekenen dat de liefde niet gemeend is, dat de 700 dollar in het kader van de bruidschat is gegeven en geen vergoeding is om te huwen, dat zij elkaar niet meer terugzagen na het huwelijk wordt verklaard door de afstand tussen België en Congo, dat zij daarentegen veel telefonisch contact hebben, dat de getuige evenmin een teken is dat het gaat om een schijnhuwelijk, dat zij bovendien gehuwd zijn voor de kerk, dat dit toch een bewijs is dat het een reëel huwelijk betreft. Vervolgens stelt verzoeker dat het document van de ziektekostenverzekering van 27 december 2007, het medisch attest van 10 april 2008 en het uittreksel uit het strafregister van 28 juli 2008 wel degelijk werden overgemaakt vóór de weigering van de visumaanvraag op 20 november 2008. Verzoeker verwijst in bijlage naar een DVD van hun huwelijk.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Schending van de materiële motiveringsverplichting (A) - schending van de formele motiveringsplicht (B)

A. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr. 100.940, 20 november 2001).

De afdeling wetgeving van de Raad van State oordeelde dat er een niet geschreven grondrecht bestaat dat inhoudt dat elke administratieve rechtshandeling moet gedragen worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden door deugdelijke motieven.

Hierna zal, bij de bespreking van de argumenten van weigering, aangegeven worden dat de weigeringsbeslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven

B. Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

De bestreden beslissing van de DVZ maakt een bestuurshandeling uit zodat deze overeenkomstig de wet op de uitdrukkelijke motivering dient te worden gemotiveerd. De DVZ dient zijn beslissingen op gemotiveerde wijze te nemen, hetgeen niet gebeurd is in casu.

Het Hof van Cassatie heeft geoordeeld naar aanleiding van de schending van het grondwettelijk principe inzake motivering van rechterlijke beslissingen dat de motivering een wezenlijke waarborg tegen willekeur is en als bewijs geldt van het feit dat opgeworpen middelen werden onderzocht (Cass. 12 mei 1932, Pas. 1932, I, 166).

Dit principe werd eveneens in de grondwet opgenomen onder artikel 149 G.W..

De betwiste beslissing voldoet zelf niet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, RW, 1995-96, 49).

Dat dit niet gebeurd is, of minstens zeer gebrekkig, zal blijken uit de hierna opgesomde vergissingen in de bestreden beslissing van de DVZ.

2. Bespreking

Als reden waarom de aanvraag van verzoeker verworpen wordt, geeft de DVZ het volgende weer:

(...)

Verzoekende partij toont aan dat het relaas verkeerd werd begrepen door de DVZ.

Beiden zagen elkaar voor het eerst op 8 juli 2007, tijdens een bezoek van Mevrouw aan Congo. Het was liefde op het eerste gezicht. Vandaar werd een huwelijk vastgelegd voor de afreisdatum van mevrouw. Beiden woonden 5 weken samen. Het spreekt voor zich dat beiden dan nog niet veel van elkaar weten. Mevrouw wist uiteraard dat haar toekomstige man in de bouw werkt, maar wat hij exact

verdient, heeft zij (begrijpelijkwijze) niet onmiddellijk gevraagd. Het feit dat mevrouw pas kennis heeft kunnen maken met de moeder en de zus van verzoeker, hoeft ook niet te betekenen dat de liefde tussen het koppel niet gemeend is. Dat mevrouw 700 dollar heeft gekregen voor het huwelijk, dient gezien te worden in het kader van de bruidschat en is geen vergoeding voor mevrouw om te huwen met verzoekende partij.

Dat partijen elkaar niet terugzagen na het huwelijk, heeft te maken met het feit dat verzoeker woont te Kinshasa en mevrouw in België. Beiden hebben zeer veel telefonisch contact.

Met betrekking tot de getuige, de heer K.E.F., heeft verzoekende partij inderdaad aangegeven dat hij "iemand serieus" wilde. Ook dit is geen teken dat het om een schijnhuwelijk zou gaan. Hij wilde eenvoudigweg "iemand serieus" omdat hij het huwelijk serieus opnam. Mevrouw benadrukt tevens dat zij gehuwd zijn voor de Kerk. Zij stelt dat dit toch een bewijs is dat het een reëel huwelijk betreft.

Verzoekende partij stelt vervolgens dat het vereiste document van ziektekostenverzekering, een medisch attest en een uittreksel uit het strafregister wel degelijk wél werden overgemaakt aan de Belgische Ambassade. Op 20 november 2008 werd de visumaanvraag geweigerd.

Het document van de ziektekostenverzekering dateert van 27 december 2007 Het medisch attest dateert van 10 april 2008 Het uittreksel uit het strafregister dateert van 28 juli 2008.

Als bijlage wordt u tevens een DVD van hun huwelijk meegestuurd. Foto's zullen nog getoond worden ter zitting - het album is te groot om als kopie over te maken.

Conclusie: zowel de materiële als de formele motiveringsplicht werden geschonden."

3.2. In de nota met opmerkingen repliceert verwerende partij dat verzoeker zich in zijn middel beperkt tot het bespreken van de feitelijke vaststellingen en het geven van een andere versie of verklaring ervoor, zodat hij in wezen zijn beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door verwerende partij. Met het feit dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van verwerende partij, kan verzoeker niet aannemelijk maken dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de bevoegdheid waarover verwerende partij beschikt.

3.3. In de repliekmemoirie stelt verzoeker dat de beslissing niet is gefundeerd op deugdelijke motieven omdat de feitelijke gegevens niet correct zijn beoordeeld. Als de feiten anders worden uitgelegd, kan inderdaad besloten worden dat het geen schijnhuwelijk betreft. Verder herhaalt verzoeker het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

3.4. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering van de afgifte van het visum - gezinshereniging wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 10, §1, al.1, 4° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de gemachtigde van de minister het afgesloten huwelijk weigert te erkennen in België waardoor het recht op gezinshereniging niet kan worden geopend. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker

bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag tot een visum - gezinshereniging, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Artikel 10, §1, al. 1, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*“§1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:
al. 1, 4° de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen:
-de buitenlandse echtgeno(o)t(e) of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar; deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of het bedoeld geregistreerd partnerschap, reeds bestaat voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt;”*

Verzoeker is het niet eens dat zijn huwelijk wordt beschouwd als een schijnhuwelijk en dat het “relaas” van zijn echtgenote op een andere wijze kan worden geïnterpreteerd en begrepen. Verzoeker betwist de interpretatie die de gemachtigde van de minister van een aantal feiten afleidt en geeft vervolgens zijn versie van de feiten.

Uit de stukken van het administratief dossier en uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de minister weigert het huwelijk te erkennen, op basis van het negatief advies van 7 november 2008 opgesteld door de procureur des konings te Brussel en het verslag van 17 maart 2008 opgesteld op de Belgische ambassade te Kinshasa naar aanleiding van een interview van verzoeker. De procureur des konings steunt zijn advies op het gevoerde politieonderzoek. In de bestreden beslissing geeft de gemachtigde van de minister de feiten aan waaruit hij afleidt dat er geen huwelijk is omdat uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde, met name:

*“-de vrouw verklaart dat het huwelijk tot stand kwam via bemiddeling van haar zus: mevrouw had immers haar zus verzocht om uit te kijken naar een welstellend persoon;
-op 26/07/2007, zonder de man ooit gezien te hebben, reist mevrouw naar Congo met de bedoeling om in het huwelijk te treden; in het interview op de ambassade verklaart de man echter zijn echtgenote voor het eerst gezien te hebben op 08/07/2007;
-de datum van het huwelijk werd voor de afreis van mevrouw reeds vastgelegd;
-mevrouw verklaart dat haar echtgenoot in de bouw werkt maar dat ze verder niet veel weet over zijn verleden; ook de man heeft zeer weinig kennis over zijn echtgenote ondanks de samenwoning van 5 weken (volgens de man);
-mevrouw weet niet hoeveel haar echtgenoot verdient hoewel ze eerder verklaarde op zoek te zijn geweest naar een welstellende man;
-mevrouw maakte kennis met de moeder en zus van haar man op de dag van het huwelijk;
-voor het aangaan van het huwelijk heeft mevrouw 700 dollar gekregen van de man en zijn familie; de aanvrager maakt enkel melding van een lijst met vereisten voor de bruidschat die hij de dag nadien heeft ingelost bij haar familie;
-sinds het huwelijk zagen de echtgenoten elkaar niet meer terug.
Verder meldt de ambassade dat de getuige van de man op het huwelijk een zekere K.E.F. was. Betrokkene geeft aan dat hij deze man heeft gekozen om “iemand serieus te hebben”. Hij kan echter de band met deze man niet geven; de ambassade vermoedt dan ook dat de getuige mogelijk betaald*

werd. Verder dient opgemerkt te worden dat deze getuige reeds verscheidene malen een visum heeft ontvangen voor België.

Op basis van het gevoerde politieonderzoek besluit het Parket van de Procureur des Konings te Brussel (ref.0000) dat het huwelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap maar dat het een schijnhuwelijk betreft dat enkel werd aangegaan om de man een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen. Op 07/11/2008 geeft zij dan ook een negatief advies."

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde van de minister de beslissing heeft genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Verzoeker is het niet eens met de beslissing maar toont nergens in concreto aan dat zijn huwelijk gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. Verzoeker beperkt zijn betoog tot louter beweringen zonder een begin van bewijs. De bestreden beslissing steunt op een onderzoek gevoerd door het parket te Brussel en op een verslag van de ambassade te Kinshasa. Hieruit blijkt dat de beslissing op zorgvuldige wijze is voorbereid. De feiten waarnaar verwerende partij verwijst in de beslissing worden niet betwist door verzoeker maar worden op een andere wijze geïnterpreteerd. Er dient nogmaals opgemerkt te worden dat de Raad bij de beoordeling van de visumaanvraag niet in de plaats van de administratieve overheid kan optreden. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is. Het feit dat verzoeker het niet eens is met de beoordeling van de verwerende partij maakt op zich geen middel tot vernietiging van de bestreden beslissing uit.

De afgifte van het visum - gezinshereniging wordt geweigerd omdat de gemachtigde van de minister weigert het huwelijk te erkennen. Dit vormt het determinerend motief in de zin dat het de bestreden beslissing kan dragen. Verzoeker richt zijn middel vervolgens tegen een motief dat in de beslissing wordt aangeduid met "daarnaast" en waarbij wordt vastgesteld dat het dossier niet het vereiste document van ziektekostenverzekering bevat, noch een medisch attest en uittreksel uit het strafregister. Deze vaststelling in de beslissing is in het licht van het determinerend motief slechts een overtollig motief, zodat de eventuele gegrondheid van de kritiek niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

Ch. BAMPS